

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 31. januar 2022
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Abulfaz Melikov
Sagsnr.: 2022-0030-7044
Dok.: 2300369

Besvarelse af spørgsmål nr. 415 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 415 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. januar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 415 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, om der siden vedtagelsen af lovforslag nr. L 102 om tv-overvågning (folketingsåret 2019-20) har været kommuner, som har bedt om lov til at opsætte overvågning nye steder, som kræver en tilladelse, og om ministeren er blevet anmodet i øvrigt om at give tilladelse til at opsætte overvågning andre (nye) steder.”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der spørges til de muligheder for at foretage tv-overvågning, der blev indført ved lov nr. 802 af 9. juni 2020, og som kræver en inddragelse af politiet, inden tv-overvågningen iværksættes.

Det drejer sig for det første om tv-overvågningslovens § 2 c. Efter denne bestemmelse kan en kommunalbestyrelse efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i umiddelbar tilknytning til en restaurationsvirksomhed, jf. bestemmelsens stk. 1. Det gælder dog ikke, hvis politidirektøren afviser kommunens ønske herom, jf. stk. 2. Adgangen for kommuner til at tv-overvåge efter bestemmelsen vil alene være en mulighed for interesserede kommuner, og kommunerne er således ikke forpligtet til at benytte sig af denne mulighed. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 10, i lovforslag nr. L 102 som fremsat.

For det andet drejer det sig om tv-overvågningslovens § 2, stk. 4, hvorefter politiet i særlige tilfælde efter ansøgning kan give private tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel. En sådan tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen og kan, hvor det er relevant, være underlagt vilkår, jf. § 2, stk. 4, 2. pkt. Det fremgår desuden af bestemmelsen, at optagelser alene må videregives til politiet. Bestemmelsen har et forholdsvis snævert anvendelsesområde og vil kunne bringes i anvendelse, når der foreligger en sikkerhedstrussel – f.eks. en konkret terrortrussel rettet mod religiøse bygninger eller opholdssteder – hvor politiet vurderer, at etableringen af en ekstraordinær tv-overvågningsløsning er nødvendig for at imødegå den pågældende trussel. Bestemmelsen vil således ikke kunne anvendes til etablering af tv-

overvågning i mere generelt kriminalitetsbekæmpende øjemed, idet en sådan tv-overvågning skal etableres i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser herom. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 7, i lovforslag nr. L 102 som fremsat.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har indhentet en udtalelse fra samtlige 12 politikredse i forhold til opsætning af kameraer i medfør af tv-overvågningslovens § 2 c og § 2, stk. 4, for perioden 1. juli 2020 (hvor bestemmelserne trådte i kraft) og frem til medio januar 2022.

Ad tv-overvågningslovens § 2 c

Rigspolitiet skal indledningsvis henlede opmærksomheden på, at bestemmelsen ikke forudsætter, at kommunen skal have tilladelse fra politiet til opsætning af tv-overvågning, men alene at der foregår en drøftelse med politidirektøren. Politidirektøren kan dog afvise opsætning af tv-overvågning eller beslutte, at denne først kan finde sted på et senere tidspunkt af hensyn til politiets virksomhed.

Rigspolitiet kan oplyse, at der i den pågældende periode har været 8 henvendelser fra kommuner om tv-overvågning, hvor tv-overvågningslovens § 2 c har været inddraget i politikredsens dialog med kommunen om tv-overvågning.

Københavns Politi	To henvendelser
Københavns Kommune har rettet henvendelse to gange vedrørende opsætning af tv-overvågning.	
Politikredsen har oplyst, at Københavns Kommune i begge tilfælde er blevet vejledt om, at bestemmelsen efter § 2 c i tv-overvågningsloven ikke kræver politiets tilladelse, men derimod en forudgående drøftelse med politiet. Københavns Kommune er ikke efterfølgende vendt retur til Københavns Politi med en anmodning om en drøftelse efter tv-overvågningslovens § 2 c.	

Syddøstjyllands Politi	Tre henvendelser
Vejle Kommune har rettet henvendelse to gange og Kolding Kommune har rettet henvendelse én gang vedrørende opsætning af tv-overvågning. Politikredsen har oplyst, at henvendelserne ikke var omfattet af § 2 c i tv-overvågningsloven, men at der blev foretaget behørig vejledning om bestemmelsen.	
Københavns Vestegns Politi	En henvendelse
Herlev Kommune har rettet henvendelse om opsætning af tv-overvågning, hvor bl.a. § 2 c var relevant. Politikredsen har oplyst, at henvendelsen mandede ud i en afvisning, hvorfor der ikke er opsat tv-overvågning af kommunen efter § 2 c i tv-overvågningsloven.	
Syddjællands og Lolland-Falsters Politi	To henvendelser
Næstved Kommune har rettet henvendelse to gange vedrørende opsætning af tv-overvågning. Politikredsen har oplyst, at den ene henvendelse blev vurderet i forhold til § 2 c, men at bestemmelsen ikke fandt anvendelse i den konkrete situation. Den anden henvendelse blev trukket tilbage, hvorfor politikredsen ikke har vurderet henvendelsen.	

Der er i de øvrige otte politikredse ikke registreret henvendelser efter § 2 c i tv-overvågningsloven.

Ad tv-overvågningslovens § 2, stk. 4

Bestemmelsen giver mulighed for, at politiet i særlige tilfælde efter ansøgning kan give private tilladelse til at foretage tv-overvågning i et nærmere bestemt omfang, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel.

Rigspolitiet kan oplyse, at der i den pågældende periode har været 20 sager om tilladelse til opsætning af tv-overvågning, som politikredsene har vurderet omfattet af tv-overvågningslovens § 2, stk. 4.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at der i de 20 sager ved politikredsene er givet én tilladelse og 14 afslag. Den ene tilladelse

er meddelt af Københavns Politi. Derudover er der i 5 sager givet råd og vejledning af politikredsen om bestemmelsen. Politikredsenes vejledning har medført, at de pågældende enten har trukket deres ansøgning tilbage eller valgt ikke at ansøge.

Rigspolitiet skal afslutningsvis bemærke, at ovennævnte data er behæftet med en vis usikkerhed. Det skyldes, at data er søgt via POLSAS, der er et sagsbehandlingssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Det skyldes endvidere, at der er tale om dynamiske data, hvorfor der må tages forbehold for indtastningsfejl, forkert registreringspraksis og efterregistreringer mv.”

3. Formålet med lov nr. 802 af 9. juni 2020 var overordnet at udvide mulighederne for offentlige myndigheder, herunder kommuner, og private for at foretage tv-overvågning, herunder for at øge trygheden. Det fremgår af Rigspolitiets udtalelse, at bestemmelserne i tv-overvågningslovens § 2 c og § 2, stk. 4, siden deres ikrafttræden den 1. juli 2020, kun i meget begrænset omfang har været anvendt. Jeg har på den baggrund bedt Rigspolitiet om særligt at fokusere på mulige årsager til dette, når Rigspolitiet skal bidrage til den evaluering af de nye regler, som skal finde sted i første halvår af 2024.

Jeg har endvidere bedt Rigspolitiet om at sikre, at kommunerne i kredsramdene bliver orienteret om de nye regler med henblik på at udbrede kendskabet til dem, og at Rigspolitiet i øvrigt overvejer, om der er behov for andre vejledningsinitiativer.